

§ 10.

I de delar, der denna skogsordning icke innehåller särskilda bestämmelser, gälla hvad lag och författningar i allmänhet stadga.

Rätteligen afskrifvet intyga:

H. Swahn.

C. Smedberg.

N:o 120.

Af Herr **A. Bäckström**: *Angående ändring i 8 § 5 mom. af Folkskolestadgan den 18 Juni 1842.*

Kongl. Folkskolestadgan af den 18 Juni 1842 föreskrifver i dess 8 § 5 mom.: "I den händelse föräldrar eller målsmän skulle tredskas att efterkomma de föreskrifter, hvilka, i afseende på barnens skolgångsskyldighet, blifvit meddelade, skola de tredskande undergå varningar af presterskapet och, der ej sådant haft åsyftad verkan, af kyrkoråd eller annan kommunalstyrelse — — — Om dessa varningar förblifva fruktlösa, må barnen kunna från föräldrarne skiljas och till vårdande åt andra öfverlemnas, samt kostnaden för barnens underhåll, jemte skolafgiften, hos föräldrarne eller målsmännen, i laga ordning utmätas."

Jag är visst icke af den åsigt, att dessa strängare åtgärder för barnens skolgång böra annat än i yttersta nödfall tillämpas. Fall kunna dock gifvas, der sådant blifver nödigt.

De åtgärder, som för sådant ändamål uti ofvan citerade lagrum blifvit föreskrifna, hafva visat sig ändamålslösa, ity att presterskapets varningar,

som äro första proceduren, i flesta fall uteblifvit, och de äro i våra norr-ländska vidsträckta församlingar snart sagdt en omöjlighet, der stundom en enda tiensteduglig prest har att sköta enda till 12,000 själar, ofta spridda på 30 à 40 kvadratmil och derutöfver. Det är först sedan presterskapets varningar "ej haft åsyftad verkan" andra proceduren skall ske, nemligen af kyrkoråd eller annan kommunalstyrelse; men då den förra ej sker, kan den senare icke lagligen ega rum, hvilken dock i alla händelser, efter mitt förmenande, icke kan vara rätt lämplig; ty i allmänhet torde vid val af ledamöter i kyrkoråd och kommunalstyrelse icke fästas afseende på samma nit för folkskolan, som vid val till ledamöter i skolråd.

Jag har derföre trott att omsorgen för barnens ordentliga skolgång borde åligga skolrådet. 29 § kyrkostämmoförordningen, hvilken handlar om inkallande till kyrkoråd, synes mig ej väl lämplig för detta ärende, då deremot 30 § samma förordning icke heller tyckes lägga hinder för dess öfverflyttande på skolrådet, som då kunde genom sina ledamöter och för skolan anordnade tillsyningsmän, hvar och en inom sin rote, vaka öfver barnens skolgång, och om försumlighet deruti egde rum, hos föräldrar och målsmän göra sig underrättade om orsaken dertill, huruvida den härledde sig af fattigdom, aflägsenhet från skolan eller tredska. Skolrådsledamot eller tillsyningsman egde då gifva föräldrar och målsmän de varningar, presterskapet nu åligga och, om sådant ej hjälper, inberätta förhållandet till skotrådet, som då har att efter omständigheterna förfara; och derest tredska antages vara orsaken till uteblifven skolgång, eger skolrådet då till förhör inkalla de skolpligtige barnens föräldrar eller målsmän, på hvilka, om de ändock efter tjenliga föreställningar vägra barnens skolgång, skolrådet då ock eger tillämpa den strängare åtgärd, som i förstnämnda 8 § 5 mom. föreskrifves.

På grund af hvad jag nu anfört föranlåtes jag vördsamt hemställa,
det Riksdagen ville besluta en ändring uti 8 § 5
mom. i Kongl. Folkskolestadgan af den 18 Juni 1842, i
den syftning jag ofvan antydt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1874.

A. Bäckström.